

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1959 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu,

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) oraz art. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1959 (Dz. U. Nr 77, poz. 399) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) przedsiębiorstw przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu z wyjątkiem przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego,

- 2) przedsiębiorstw obrotu zwierzętami rzeźnymi i tuczu przemysłowego podporządkowanych Centrali Przemysłu Mięsnego — zwanych dalej „jednostkami”,
- 3) Zakładów Zbożowych „PZZ” podporządkowanych Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

II. Odpisy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych z wyjątkiem przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego.

§ 2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 3% osobowego

funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo uzyska w roku 1959 poprawę wyniku w porównaniu z wynikiem roku 1958, odpis zasadniczy na fundusz zakładowy ulega powiększeniu o odpis dodatkowy, który wynosi:

- a) w razie osiągnięcia poprawy wyniku w granicach do 10% planowanego osobowego funduszu płac — 50% kwoty osiągniętej poprawy,
- b) w razie osiągnięcia poprawy wyniku wyższej niż 10% planowanego osobowego funduszu płac — 50% kwoty poprawy w granicach 10% planowanego osobowego funduszu płac, oraz 25% pozostałej kwoty poprawy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo osiągnie poprawę wyniku wyższą niż 20% planowanego osobowego funduszu płac — Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może dla tej części poprawy, która przekracza 20% planowanego osobowego funduszu płac, polecić zastosowanie stawki odpisów w wysokości 10%.

3. W przedsiębiorstwach, które w 1958 r. nie osiągnęły planowanego wyniku, za podstawę obliczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, przyjmuje się wynik planowany na rok 1958.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w 1959 r. swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r. — a w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1958 — dokonuje odpisu na fundusz zakładowy według następujących zasad:

- 1) o ile wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku osiągniętego w 1958 r., ale równocześnie jest równy lub lepszy od wyniku planowanego na rok 1959 — odpis na fundusz zakładowy wynosi kwotę odpowiadającą 3% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, pomniejszoną o tyle procent, o ile procent wynik osiągnięty w 1959 r. został pogorszony w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r.,
- 2) o ile wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku osiągniętego w 1958 r. i równocześnie gorszy od wyniku planowanego na rok 1959 — odpis na fundusz zakładowy wynosi:

- a) 50% odpisu, jaki przypadłby za osiągnięcie wyniku w wysokości planowanej na 1959 r. — w razie gdy wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku planowanego na ten rok nie więcej niż o 5% i równocześnie jest gorszy nie więcej niż o 20% od wyniku osiągniętego w 1958 r.,
- b) 20% odpisu, jaki przypadłby za osiągnięcie wyniku w wysokości planowanej na rok 1959 — w razie gdy wynik osiągnięty w 1959 r. jest gorszy od wyniku planowanego na ten rok o więcej niż 5% i równocześnie jest gorszy nie więcej niż o 20% od wyniku osiągniętego w 1958 r.,

3) o ile przedsiębiorstwo osiągnęło w 1959 r. wynik gorszy od wyniku osiągniętego w 1958 r. o ponad 20% — traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi w drodze zarządzenia, w jakich przypadkach koryguje się wynik działalności gospodarczej za 1958 r. w celu obliczenia odpisów na fundusz zakładowy na rok 1959. Zarządzenie powinno być wydane w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 6. 1. W razie gdy wynik na rok 1959 przyjęty w Narodowym Planie Gospodarczym dla danej branży jest gorszy w warunkach porównywalnych o więcej niż 5% w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r. oraz w razie nieporównywalności wyników poszczególnych lat w przedsiębiorstwach danej branży, Minister Przemysłu Spożywczego i Sku-

pu w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego może zezwolić na przyjęcie za podstawę do obliczenia odpisu na fundusz zakładowy, zamiast wyniku osiągniętego w 1958 r., wyniku planowanego na rok 1959.

2. W razie zezwolenia na przyjęcie za podstawę do obliczenia odpisu na fundusz zakładowy, zamiast wyniku osiągniętego w 1958 r., wyniku planowanego na rok 1959 — odpis zasadniczy na fundusz zakładowy wynosi 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959.

§ 7. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu wynik 1959 r. koryguje się stosownie do przepisu art. 6 ustawy, a ponadto:

- 1) o różnice (dodatnie i ujemne) pomiędzy planowanym i rzeczywistym wskaźnikiem zawartości:
 - skrobi w ziemniakach (w przemyśle ziemniaczanym),
 - oleju w nasionach oleistych (w przemyśle olejarskim),
- 2) o skutki zmian w zużyciu osnów tłuszczowych przy produkcji tłuszczów jadalnych (w przemyśle olejarskim),
- 3) o kwotę planowanej na rok 1959 poprawy wyniku w stosunku do wyniku osiągniętego w 1958 r. — w tych przedsiębiorstwach, w których wynik zaplanowany na 1959 r. jest lepszy — w warunkach porównywalnych — od wyniku osiągniętego w 1958 r.,
- 4) o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. odpowiednio wyliczony (w stosunku do 1958 r. bądź w stosunku do planu na 1959 r.).

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa nowo powstałe lub powstałe w wyniku reorganizacji mają prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy za osiągnięcie planowanego wyniku na 1959 r., a prawo do odpisu dodatkowego za poprawę wyniku w stosunku do planu na 1959 r.

2. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 1, odpis zasadniczy na fundusz zakładowy wynosi 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959.

III. Odpisy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3 ustawy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo pogorszy w roku 1959 swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na rok 1958 — kwota odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów ust. 1 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10% do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisów na fundusz zakładowy.

3. 1) Jeżeli przedsiębiorstwo poprawi wynik działalności w 1959 r. w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1958 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z wynikiem planowanym na rok 1958 — dokonuje odpisu dodatkowego w określonym przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego procentcie osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r. za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku lub sumy, o jaką zmniejszono stratę, do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1958 r.

- 2) Na odpis dodatkowy na fundusz zakładowy przeznaczają się średnio kwotę odpowiadającą 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959 za każdy procent poprawy rentowności obliczony według zasad podanych w pkt 1 oraz w ust. 6.
4. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na rok 1959 zakłada, zgodnie ze wskaźnikami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, pogorszenie wyników działalności gospodarczej w stosunku do 1958 r., prawo do odpisu zasadniczego uzyskuje przedsiębiorstwo za osiągnięcie wyniku planowanego na 1959 r., a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1959.

5. Do przedsiębiorstw nowo powstałych lub powstałych w wyniku reorganizacji stosuje się przepisy § 8.

6. W przedsiębiorstwach, o których mowa w ust. 4 i 5, poprawę rentowności mierzy się stosunkiem procentowym sumy poprawy wyniku do sumy planowanych kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych na rok 1959.

7. 1) Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów, wyłącza się zysk osiągnięty z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami, w razie gdy wartość takiej produkcji i usług nie przekracza 10% ogólnej wartości produkcji i usług.
- 2) Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu ustali dla przedsiębiorstw, w których wartość produkcji nietypowych artykułów i usług przekracza 10% ogólnej wartości produkcji i usług, zasady i tryb korygowania zysku osiągniętego z takiej produkcji i usług, w razie gdy zysk został osiągnięty wskutek nieprawidłowego ustalenia ceny.
8. 1) W celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo spełniło warunki do dokonania odpisu na fundusz zakładowy, oraz w celu obliczenia wysokości odpisu należy skorygować wynik osiągnięty w 1959 r. stosownie do przepisu art. 6 ustawy.
- 2) Dla celów, o których mowa w pkt 1, wynik roku 1959 koryguje się również o wskaźnik procentowy zmiany wysokości sprzedaży planowo-deficytowych wyrobów i usług w 1959 r. w stosunku do 1958 r.
- 3) Przepisy § 5 dotyczą również przedsiębiorstw, o których mowa w rozdziale III.

IV. Odpisy na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach obrotu zwierzętami rzeźnymi i tuczu przemysłowego podporządkowanych Centrali Przemysłu Mięsnego.

§ 10. 1. Jednostki wymienione w § 1 pkt 2 dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1959, jeżeli spełnią następujące warunki:

- 1) oddziały rejonowe i powiatowe prowadzące działalność wyłącznie handlową:
- wykonywają roczny plan skupu zwierząt rzeźnych w tonnach,
 - nie przekroczą planowanego wskaźnika kosztów w stosunku do obrotu,
- 2) oddziały rejonowe i powiatowe prowadzące działalność handlową i produkcyjną:
- wykonywają roczny plan skupu zwierząt rzeźnych w tonnach,
 - wykonywają roczny plan realizacji produkcji (zdjęć) w cenach planowo-rozliczeniowych,
 - nie przekroczą planowanego wskaźnika kosztów w stosunku do obrotu (w zakresie działalności handlowej)

oraz nie przekroczą planowanego kosztu jednego kilograma produkcji globalnej (w zakresie działalności produkcyjnej),

- 3) zakłady (oddziały) samodzielnie bilansujące, prowadzące działalność wyłącznie produkcyjną;
- wykonywają plan realizacji produkcji (zdjęć) w cenach planowo-rozliczeniowych,
 - nie przekroczą planowanego kosztu jednego kilograma produkcji globalnej.

2. Jeżeli jednostki wymienione w ust. 1 osiągną ponadplanową obniżkę kosztów, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy. Odpis dodatkowy wynosi:

- w razie osiągnięcia ponadplanowej obniżki kosztów własnych do 10% — 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych,
- w razie osiągnięcia ponadplanowej obniżki kosztów własnych ponad 10%:
 - 0,3% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych w granicach do 10%, a ponadto
 - 0,2% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych w granicach od 10% do 15% oraz
 - 0,1% planowanego osobowego funduszu płac za każdy procent obniżki kosztów własnych ponad 15%.

V. Środki dodatkowe na fundusz zakładowy oraz zmniejszenie wysokości odpisów.

§ 11. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może w porozumieniu z Ministrem Finansów zezwolić przedsiębiorstwu, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, na zaliczenie na fundusz zakładowy całkowitego zysku osiągniętego z produkcji ubocznej określonego rodzaju artykułów.

§ 12. 1. Przy ustalaniu, czy przedsiębiorstwu przysługuje prawo do dokonywania odpisów na fundusz zakładowy, jak również przy ustalaniu wysokości tych odpisów wyłącza się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych podporządkowanych Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego. W wymienionych przedsiębiorstwach odnośnie do zysku osiągniętego z produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami) stosuje się przepisy § 9 ust. 7.

§ 13. Jeżeli wartość produkcji nietypowych artykułów i usług, o których mowa w § 12 ust. 1, przekracza 50% ogólnej wartości produkcji i usług, przedsiębiorstwo nie tworzy funduszu zakładowego.

§ 14. Przedsiębiorstwa, które dokonują odpisów na fundusz zakładowy od podstawy innej aniżeli poprawa wyniku finansowego, mają prawo zaliczać na fundusz zakładowy dodatkowo 50% kwoty zrealizowanych specjalnych narzutów (premi) do cen wyrobów eksportowych.

VI. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwom, które nie spełnią warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub w trzech kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, na-

tomiasz spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwom, które nie tworzą zgodnie z § 13 funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,
- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

§ 17. 1. Wyłącza się spod działania przepisów ustawy zakłady zbożowe „PZZ” podporządkowane Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”.

2. Jednostkom wymienionym w ust. 1 Centrala Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% osobowego funduszu płac planowanego na 1959 r. w ciężar zysku, a w razie braku zysku lub osiągnięcia zysku w wysokości nie wystarczającej na pokrycie przyznanego odpisu — w ciężar środków obrotowych danej jednostki, jeżeli spełnią one następujące warunki:

- 1) wykonają operatywne zadania w zakresie skupu,
- 2) wywiążą się terminowo ze swych obowiązków wobec odbiorców i dostawców,
- 3) wykażą się prawidłową gospodarką magazynową i finansową.

VII. Przepisy końcowe.

§ 18. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, zgłoszony w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustalić odmienne niż w niniejszym rozporządzeniu warunki i zasady tworzenia funduszu zakładowego w niektórych branżach przemysłu spożywczego i skupu, jak również ustalić dodatkowo warunki do uzyskania funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach, jeżeli to będzie niezbędne dla skutecznego oddziaływania na poprawę wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw.

§ 19. Przedsiębiorstwa przemysłowe podporządkowane Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego tworzą fundusz zakładowy na zasadach odrębnego rozporządzenia.

§ 20. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, jeżeli w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 21. Na podstawie decyzji Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego.

§ 22. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 23. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych, objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz